

VÁCZ.

HELYI ÉS VIDÉKI ÉRDEKŰ HETILAP.

VÁCZ VÁROS HELYHATÓSÁGÁNAK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési díj.

Helyben és vidékre:

Egy évre . . . 4 ft — —
Fél évre . . . 2 — —
Negyedévre . . . 1 — —
Egy hónap 40 "

Szerkesztői iroda:

Fő-utca, 84. az I. em.
Ide intézendő a lap szellemi
részeit illető minden közle-
mény.

Közzétett levelek vissza nem
adottak. — Bármilyen le-
velek csak ismerős kezektől
fogadottak el.

Hirdetmények díj 3 hasábos petit sorozat 5 kr. — Nyilt térbenvaló közlemények után három hasábos sorozat 15 krajczár számított.
Az előfizetési pénzek "Vác" kiadóhivatalához 16 ut. 84. szám alá Vácra küldendők. — Hirdetmények a „Merkur” kereskedelmi körbe is elfogadottak.

A közraktárak jelentősége.)

A közraktárakról irt utolsó cikkekben kifejtettük általános jelentőségét; kiemeltük, mikép ily intézmény létesítésével karoltva jár az árúhítel organizációja; kimutattuk, hogy az árú értéke "átadási jegy" (Warrants alakjában, az árútól elvonva, függetlenül szerepel és így új meg új pénzürelt teremtetnek. Jelenlegi soraink által pedig a közraktárak horderejét és befolyását városunk és vidékünk névze feltüntetni akarjuk.

Előrebocsátjuk azon megjegyzést, hogy hazánk nyers kivitelének helyeleg inkább Nyugat-Európa; oda vitetik gabnánk (évenként 20—29 millió), borunk (évenként 20 millió ft értékkel fel); 36 millió ftot meghaladó marhaki-vitelünk szintén oda irányul. Közlekedési eszközül szolgálják a Kasza-oderbergi és a Dunna. A jelentékenyebb városaink, melyek e nagyfontosságú vonalak mellett fekszenek, értelmes kereskedők által a kivitel rakhelyévé váltak. Győr, Érsekújvár, Kasza kiváló szerepet vitnak ki maguknak az üzleti forgalomban, Vác pedig, mely a két leg-hatalmas közlekedési erővel rendelkezik, dacára annak, hogy jótermésű környékén terül el, nem emelkedett azon jelentőségre, a melyvel diekedhetik több magyar-honi város, noha a természet áldásában nem oly bőven részesült. Igaz, hogy városunk fejlődésének akadályul szolgált — mennyire, most nem akarjuk kutatni — Budapest tömszomszédsága; különösen látványunkra volt azon központosító törekvés, mely által Budapest a vidék rovására, europai magaslata emelkedik: de mindazonáltal némi ön-állóságra végződhetett volna, különösen a terményeket tekintve, kereskedelmünk.

Önállóságunk, kereskedelmünk virágzó lendülete és vidékünk forgalmának központosítása legjobban sikerült a közraktárak által. Ha tekintetbe

* Ajánljuk közgazdasági és pénzügyi szakos-szerk.

vevzük az előrebocsátottakat: mikép Vác oly két emelytől, mint a Dunna és az államvasut, bír, melyet Bécs kevés város bír felmutatni; azonkívül bő termésű környékek fekszik; miért ne létesítsük a közraktárakat, mi által a helybeli kereskedő, így egy mint a fő-város, külfölddel léphet önálló kereskedelmi viszonyba. A „Warrants”, mely az átadott árú mennyi és minőségét tanúsítja, oly közhítelű vagy, mikép az átadott árú megvetheti, anélkül, hogy a hitelesség kedvéért a szállítást vagy személyes lejelvet szükségeltetnők. A vidék — természetű és kereskedőt is érve — pedig szivesebben szállítana Vácra, és nem Pestre; mivel a szállítás különbözött üzérkedhetik s minthogy Vácz kalmárjai jobban fizethetnek, mint a pestiek, mivel Vácz közelebb Bécshez, mint Pest, hatáskörünk mindinkább tágulna: és a vég-eredmény leendő, hogy nemcsak helybeli kereskedelmünk jóvedelmesebb leendő, hanem hatáskörünket mindinkább tágítva és kiterjesztve, a most még szűk területű vidékünk Felső-Magyarország nagy részére kiterjedne.

A közraktárakból folyományozó előnyök által sok régi óhaj, mely különben csak írott malaszt volna, teljesülhetne. Így, hogy többet ne emlitsek, a most ódi vasut valószínűn a. A közgazdasági előnyök accumulativ természetűek; a folyócsák a nagy folyamba ömlenek. Egy nagy vívmány több új jövedelemforrást hoz elő.

Ezek után mindenki beláthatja, mennyire szükséges társadalmunk és kereskedelmünk haladására ily közraktár emelése. De más kérdés: ki eszközölje létesítését? Magán kezdeményezés által egyelőre átterhelve van, hogy ily angagi áldozatra képes volna. A kormány, az ország kereskedelmének kifejtése szükségességéből áthatva, a közkivátnatnak engedve, Budapest és a haza főbb városiban közraktárakat, a legközelebbi időben, csak emel-ni. Szeged, N.-Kanizza és több város

az országgyűléshez kérvényt nyújtott be: mikép a nevezett városban közraktárak, államkötségű építenek; és városunk, hol anny érdék-momentum találkozik: nem követhetné azon városok példáját?

Reméljük, hogy mindenki, kinek városunk jövője szíven fekszik, csak oszja hatóságunkhoz intézett kérelmeket: mikép minél előbb az ország-hoz, Vácson létesítendő közraktár érdekében, kérvényt intézzen.

Azonkívül a közraktárak előállítására Vácson, aránylatlan csekély összege kerül. Nemcsak, a mirol meggyőződve vagyunk, városunk ingyen-teleket szolgáltatna; hanem mivel a munkánál a helybeli országos feygház feygyezoeit alkalmaszhatni, kiknek munkadíja körülbelül egy harmada a kendésbernek: az előállítási költség tekintélyesen nem mondható.

Egy bün, melyet büntetnel nem lehet.

(K. V. K.) Kétségben kivüli tény, hogy a kötelező polgári házasság behozatala a legelőtöb kérdése egyike mindenütt, hol az eddigelő törvénybe foglalja nyess. Tehát ázánakban is.

A sofistikás szószárlasággal emberelé kielőgítheti ugyan a jelen állapot, az egyenes józan ész azonban alig tekint az egyébnak a hellén mythosz labyrinjánáj, melyben elvesznilegkönynyebb.

Azok számára, kik előtt a dolog elméletileg és gyakorlatilag is tisztázva van, semmi újat nem nyujthatunk. Azokhoz, kik minden észszerű dologban, mi épny inyitkre nincs, oblös torikaik és szennyes ökleikkel argumentálnak, de a kik tnyulmó részben az az tudják: milyen stürben jár az öreg A? — nincs szavunk. Egyedül azokat hívjuk fel e sorok előlavására, kik legelőtöb estében a gyakorlati életben felmerült példákbal tanultak.

Az eset, — mi termézetesen a név mellözésével, minnek a kérdés jog-

oldalához semmi köze, — idézni akarunk, közfeltekvére érdeke.

Egy vidéki iparos, ki nejétől már régebben elvált, de nem elváasztva élt, egy szép napon megmondta magát, Bécsebe utazott, a zsidóházt átért s mint zsidó ismét megnősült.

Hogy e cselekmény, társadalmi és jogi szempontból tekintve a dolgot, háttározott büntényi foglalmagában, annak ellenkezőjét — úgy hiszem — senki sem fogja bebizonyíthatni.

Tény ugyan is, hogy akkor, midőn a második házasság kötöttet, az első még teljes érvényében fennállott, tehát a kettős házasság (bigamia) bebizonyított dolog. Tény továbbá, hogy ezen utóbbi a családi életet, és mi ezen alapszik: az államat és társadalmi alapjában támadja meg, tehát büntényi, mit az állam és társadalmának büntetni nemcsak jogában, hanem kötelességében is áll.

Igy áll a dolog jogi és társadalmi szempontból!

Azonban a szérszálhatóságok embere másként okosodik. Szerinte itt nem is forog fenn büntény, miután jelenleg érvényben levő világi és egyházi törvényeink keresztény és nem keresztény közötti házasságot érvényesnek nem ismernek el. Illetőleg az első házasság megsemmisült, midőn az illető zsidóhítre tért át, és így az egyik nővel együtt, a másik férjhez mehet — ha kedve tartja.

Elismerjük, hogy ez mind igen szép és épületes dolog, egy czégyéres bünt — a vallás palástja alatt — megtettünk jogszerű cselekménynek, ebben töredelmesen megnyughatunk, consummatum est!

Hanem, urak, önök tudják azt legjobban, hogy ennek a szomorúan mulatságos komédiának folytatása is van, Képzeltethet-e önök oly törvényt,

mely a tényleges hatalomnak jogot ad — a lelkiismereti szabadság kigunyolásával — a hitvátoztatás megállítására?

És ha ily hatalommal a törvény végrehajtót felruházni nem akarják, mit lesznek akkor teendőik, ha az illető delinquens régi hitére viszatért? Példvsz rendszabályaikhoz hiven mit tehetnek egyebet, mint a megtérő juhooskák kéblokere ölelve, a házassági hit felbonthatlansága alapján első — időközben talán férjessült és új családát alapított — nejének visszaadni, figyelembe sem vévén, hogy és túl innen egy-egy család élet romboltatik szét.

Minden elv szerzed kivétel vagy korlátozást, — ilya Szemere Bertalan egy koszoruz mívűben, — de a mely saját egyes következményeit sem bírja meg, az hamis.

Hagyjanak fel önök, urak, a szérszálhatóság kisinyes mesterségével. Poltra foltot vetni csak tákolás, de nem javítás.

A házasság, mely összes következményeiben polgári érdekei, adassék át a polgári hatóságoknak, mert végre is be kell látnunk, hogy jelenlegi körülményeink közt a vallás nem öngyanyla a családi élet palladumának, hanem Damokles kardja a felett; míg a büntető hatalom némely bűnökkel szemben lehetetlenül tértik.

Adjuk vissza a vallásnak szeptőlten tisztaságát, szolgálatassunk ki minden bünt a fenytő igazságának, egy szóval: emeljük törvényünk a kötelező polgári házasságot!

(h. v.)

Levelezés.

Nagy-Károly, febr. 17. 1873.

Tisztelt Szerkesztő úr!

Nem egyéni, de általános nézetnek adok akkor kifejezést, midőn közmít-

velődésnek érdekében leplezetlenül rámutatok azon „organumra”, mely a helyet, hogy a műveltség, szerénységet és neveléleniséget kódífatyolként borító fellegeket eloszlatná; a durvaságot s kritikán alóli irodalmi — banditaságot ize. — A „Váczer-vidéki lap” — mely irodalmi moesáráról midőn megindult, a „M. O. és Nagyvilág” 3. száma így nyilatkozott: „Váci lapok — Váczer-vidéki lapok — ezimíg az életünk új lapot, mely a tudomány, Váczer-nak áll nyakára. Nem eshetik beszámítás alá, mert laza és mélyen alatta áll irodalmi színvonalnak. Így látszik, csak „trucez-ból” született” Valóban, a „trucez-ból, veréb kell ki, mely érdekes s megmondolatan csipogásfél alig tud többet producálni. T. Felix ír ön végtelen In-Felix, mely nemcsak az a hibája, hogy izléssel maga nem bír, de a másét is el akarja rontani. — Ha ön a „szerkesztői” szék elfoglalta, ám jói a tette meg emberből is. Önmagával nem foglalt közöm, mert eleven, melyet következmény, hogy „ki, hanem, hogy mit tesz valaki.”

Ön lapjának 7. száma oly goromba s neveletlen, mintha azt kizárólagban a „szél-rákos” téglavér munkások számára írta volna. Pedig azt hiszem, hogy olvasott a „műveltek” osztályában veli. S ha igen, hogy felelőteket meg, s hogy élhet így vissza turelemmel? — Ön „Bátori-ja” valóban kaneszké között több időt töltött, mint művelt egyének körében, — tagadhatlan. A „bátor”-ság nem vezet midig czélhoz, oda egy kis eszlyesség és „életbölcsesség” is kell, mit ő csontogtatva emleget. A hang, melylyel valaki él, illő, — hogy a környezethez méltó legyen, már pedig olyan „paprikás”

TÁRCSA

Farsangi apróságok.

„Sólt a dudu, taposolt a tánc, Az sarkantyúk pengétek...”

Ez volna a carnevalnak legjobb mótója, ha egyáltalán jók és alkalmazható lenne. Mert, hogy a dudu helyett Marci nyerttyje működött, hogy a zajos taposoló, nemzeti táncok helyett csendes quadrille-ek lépnek előtérbe, ez még megengedhető, és hogy a lakópán és frakba öltözött lovagok (?) táncza és mulatóság, homi ócska, uszály szakító sarkantyúkkal mernő valaki összekötésbe hozni, ez nemcsak gúny, de a fennhíbotott oképp javítva ki az acudu aia: — — — a frak-szárnyak repülté.”

Ha e hasáb nem tárcza, hanem tudományos folyóirat lapja — volna, s ha nem volna kölélességgem a farszagról írni, igen szép alkalom nyílnék a blóknák a műveltség, s az kereskedelmi befolyás fejtogetni, kiszámítani, az államadóság hany

„nek felelnék meg a bálók és öltözékek létezői, s ökszörleg kimutatni, „hol és mitalébet megzabolunk...” — De haligai ezek más által mondatnak el, s nekünk csak a báterem jutott közönség, zenéje s díszítéseivel — — —

A tömnytelen mennyiségű bálí meg-hívők közt, melyek egy hét óta egygyűléni áru paprikosarannak, szerencsém vagy szerencsétlenesgenről találtam meg, melyről még nem késtem el.

Élőg időm maradt glacie keztyit venni, hajamat foltoztatni s confortabile-ek hiányában gyalog sétálni fel a Curia terebe, hol a bál volt; a kereskedők ifjak „Mercur”-körének báija tuduillik —

A terem belsőtemkör már élénk képet nyújtott és Strauss egy keringője villanyozt fel a szép sokaságot. Hány nemese báruhá, — múlták sok tánczrigvalant látni — tétett itt tönkre, s hanyféle színd szövedtarabok díszíték az actio terét. Az orre következő csárdában Mercur ifjai megmunták, hogy nem hiába czédék a magyarosítás, igazi magyar kedélyvel járják a nemzeti táncot. Utánna a napirenden — párdon — tánczrenden quadrille közevözött, mely tánczról szembe szökötték „Mercur”-papjai, hogy nyögtek a szó másodrendű értelmében megérdemlik. Alig került elő-jegyzésre a tánczrend, a négyesek túl vol-

lak jogyozve, és az általam indítványozott „redución”, melyly eseteknél szokott alkal-matán azt félreke talált. Részméről, mint midőn férj, hámit adközöltek, mintsem lenné. Vigaszt kerestem addig is mig nehány högy könyörölt rajtam s megmentés a petresoleimadától, s találtam is egy nagy kő és mondasábab: Nagy férfiak sora, imra, mitalva, mint szeretve szenni. — Az igazság érdekében azonban ki kell jelentenem, hogy még nem tudom, vajjon noconium vagy csekély személyem bámmaltott-e meg.

Letulvén, oly gondolatokkal foglalkoztam, milyekkel magamforma ifju embe-rek foglalkoznak szoktak — semminelők. És úgytemen azt, mire fiatal férfiak ugyne-ly szoktak — a szép löányokra.

Igen nehéz volna megnevezni a táncz-rialom királyiját, mert itt anyai szép leány és hölgy volt, hogy nem biztosítat-mán a sorok — lvasást sem ítletem igazsá-gáról, sem — miután egyik iránt több ro-konszenzet tártálak, mint másék iránt — annak öszinteségéről.

A tánczrialom minden hozzákötött reményt felülmutat. A hölgyek közt a szép-és elegancia versenye támadt, és hiába keresek szavakat a szép versenye leírására, szegény a nyelv ott tolmácsolni, látszik,

ipar és kereskedelmi hitelintézetnek közzétett nyilatvánit, azon nemeskebbségről, minek folytán a kör részére 50 östör. 6 frtkot adományozott. — A köznyári hivatal pedig Kolman jakab alakú úrunk mondd közzétett a könyv részéről adományozott ötven kővet regnyert. — A kör helyiségben márczius 14-én esti 6 órakor Tariczky Ferenc úr — a siketőkész képzéséről — Weinreb Henrik úr, a pesti „Commerce” egyet. r. tagja, Über die Pest tanács. (a szabadságról) felvilágosítást tartandának.

— A f. hó 16-án rendezett táncvigalom 61 frt. 37 kr. fizet. jóvelmet mutat fel, melyhez következők tisztelettel törteként.

Legtfr. gr. Rády Gedeon 4 frt. Zeiler József 5 frt. Reiser Ádám 3 frt. 50 kr. Reiser Henrik 3 frt. 50 kr. Zerkovits Lajos 3 frt. 50 kr. Kellner 1 frt. 3 ft. Iahn Jakab 3 frt. N. N. 2 frt. Goldberg Gutman 2 frt. 50 kr. Spitzer Miksa 2 frt. 50 kr. Spitzer A. (N.-Maros) 2 frt. Krenedits Ferenc 1 frt. 50 kr. Pfeiffer Károly, Reiser Ede, Pori David, Neustadt Simon, Izsákó Simon és Barna Lipót egyenlőn 1 frt. 50 kr. Spitzer Vilmos, Seidman Steiner, Hayfeld Gyula, és Grünhut D. egyenkint 1 frt. Hausner József, Reiser Som. Schiffer Zoltán, Schneller Albert, Hayfeld Manó, Zilinski Sándor, Spitzer Ignóz, Reissman 1. Spitzer Lipót, egyenkint 50 kr., kiknek, mint szinte a táncvigalom rendezése alkalmával különös szíveséget tanúsított Goldberg Gutman, Barna Lipót, a mely a Barna Goldberg asszonyiságnak szemmel közzétett nyilatvánja a rendező bizottság.

Hírek

Dal-estély. Városunk ma ritka élvezetek színhelye leendő; ugyanis dalkörünk meghívására — a nagyérdemű országos dalrészlegéből első pályadínyertes dalraját, t. i. a pesti nemzeti dalkör, jelsz. karnagy Hübner Károly vezetés alatt, szerény körülmények közötti szerezésénél fogva — a rendezés a két dalkör egy dívetés dal- és táncestélyt a pesti népszínház javára. Meg vagyunk győződve, hogy az ország szerete felkarolt nemzeti közíránti lelkesedés, páromnya a kálitába helyezett ritka műveltséggel, az estélyt farsangi időnyünk valódi ünnepevé teszi.

Az érdekes műsorozat következők:

I. Édes lánykém, férj ügyes Hübner K-től, előadja a pesti nemzeti dalkör. — II. Virágok mondánalakt, Zsák V-től, előadja a váci dalkör. — III a „Vizi ut” — b. Vadasz bucsit, Mendelssohntól, előadja a pesti nemzeti dalkör. — IV. Zarándokok kárára, Wagner R. Tanháser című dalművéből, előadja a váci dalkör. V. Kis templom Becker-től, előadja a pesti nemzeti dalkör. — VI. Vadászboroda, Zimány L-től, előadja a váci dalkör. — VII. A Hübner K-től, e előadja a pesti nemzeti dalkör — és a váci dalkör; zongorán kiséri Fayl Frigyes úr.

Aról, hogy kitűnő tánczesokban nem leendő hány egy bizem, t. hölgynők meg vannak győződve.

Böhez-estély f. hó 25-én a váci dalkör több év szokás szerint böhez-estélyt rendez, — ezrel ér véget az idei farang is és az eddigi rendezést himnünk engedi, hogy daláránk buzgalma a közönség részéről ismét kellő részvételre talál.

A rendezésig fáradozásokat sikerült kieszközölni, miszerint a pesti ideglenes népzenés igazgatója Miklósy Gyula — gazdagon felszerelt ruhátárát, e célra a közönség rendelkezésére bocsátja, — minél fogva jelmezek és álarcok az estély napján délutáni 2-órától kezdve a színház

helyiségében (arany szarvas vendéglő) és egyéb (belső) lények darabolhatnának szét.

E nagyzerő látványosságot — leleményes és elvesszen bértől pártolása végett is — ajánljuk megtekinteni.

„Mercur” kereskedők Ifjak köre.*) Törvényi kereskedésünk még mindig lehető legkevesebb mértékű szerzőségi. A kiadást meg csekélybű kezd válni, mi azonban nem igen érhető, mert a kereslet a kalandnak megfelelő. Az árak sem szabványt változtak, rész kivételével, mely azonban ismét 5 krral emelkedett. A keddi és pénteki hétfővárosokon követező árak jegyzeteltik: Buzs 80—80 fnt 530—80 kr. Rozs 80 fnt 365—80 kr. Ápra 260—80 kr. Zab 50 fnt 160—165 kr. Tengeri 310—40 kr. Jelenlétegyen eladást nem regisztráltak.

Nyiltér. *)

Óvás!

Miért!

A halpiactól.....

Ott a szőlőten, hol azon karcus szőke halászlány árukt kinyitgatta, mely az arra mekkét szemtelen pillantással lennéi és a legutóbbi stávákkal azok becsületéből gőzöl: figyelmezteti arra, hogy jővőben több nevelést tanusiton azok iránt, kiknek a halpiactól dolgot van. K. O.

*) E rovaton közzétett nem felétés szerszósé.

Hírdetések.

Hirdetmény

Mely szerint ezenmel közzétetik, hogy néhai Bartos János, jelenleg pedig Bartos Ignáz és kiskorú Bartos Elek árát s ennek anyját közösen illető Kis-Hérmányi és Zsorbák s sz 6116 k. gyárhatalmágról rendelet folytán 1600 g. évi február hó 26-ik napjának délelőtti óráiban, a gyámi pénztári helyiségben nyilvános árverésen el fognak adni. Az árverési feltetelek a közgyámánál megtekinthetők. Árvaszaki elnök. Rity Idéncz.

Hasonbérlet

A szűd-rákosi malom, és asz-miklési korcsmák több egymás után következő évre szabad kézből jövő Sz. György napra kiadé.

Feltetelek a gödi tisztartószágnál megdudhatók.

Bálintffy Pál.

Hirdetmény.

A helybeli lövész egyesület választmányja saját helyiségében lévő lakást, kertet szőlő használatán, — úgy a közönség részére étel és ital kiszolgáltatását évi April 24-től 1 évre bérbe adja, — mindazok, kik szerződési viszonya légni oktatnak. — Aft ajánlatokat é. évi február 25. é. 10 óráig egyesületi pénztárnak Csillon Iztván úrnak kézbesíthetik. — hol e tekintetben a szerződési pontok is megtekinthetők. — Kelt Vác, 1873-ik évi február 15-én tartott választmányi ülésből. A választmány.

Eladó ház.

Váczon F. hó-utazón lévő 640. számú ház szabad kézből eladó. Közzététők kizártnak, értekezetheti alólrott: Kurdi Ábris nádnd.

Városunkban a himlő járvány uralg, s már számos áldozatot, nagybőrűszet gyermekek, megölték el.

A takarékpénztár közgyűlése márczius 2-án délelőtt leendő megtartva. E szóp pénzintézet márt évben két és fél millió forintot forgalmazott.

Műt hóban egy sorsjegytársulat alakultán meg előlélt már 40-50 részvevőtől. A társulat czéja mindenkinek olcsón és kevésbébb ad ut onalkalmat nyújtani a sorsjátékokban áll résztvéte, a menyében minden belső 20 frt tőke és 5 frt havt díjja lesz, melyből biztos alapon gyűvő sorsjegyeket és részleteket vásárolnak. A nyemények egyenlő részre osztotnak a tagok közt. E társulat elnöke Goldberg Gutman úr.

Csütörtökön, febr. 20-án, a székes-egyházban Karolina Augusta, ohnynt császárnő emléktisztelet gyűszitisztelettel szenteltet.

Strössner György csillag című szálloka tulajdonosa okult a szarvas vendéglős példáján vendégeknek kényelméről egy csinos fogadóállít a vasúthoz. Mennyit lírástunka váci kocsikok szarolási ellen eredménytelenül és ma egy magyar vendéglősé élelm. essége beugratta a német vendéglősé s arra, hogy egyen valamit jól megfogottatit vendégeknek kényelmére is.

Lő-gyűléstünk az új, költséges építkezés némileg leendő felzése végett a vendéglős bérét is emelni szándékozik, — ez ellen semmiképpen kifogásunk sincs; hanem tekintve a kényelmét és az iradiba filosofiót ajánljuk figyelmükbe; ugyanis a helybeli sörház bérletnek egy ügyes korsármóssa ellen magasabb bérzeteket ígérték, — mire ő azt felelte: nekem vendégimnek érdekében mindenek előtt nem 50 frttal többet fizető itezés, hanem ügyes vendéglős kell, a ki vendégeimnek tiszta és kifogástalan ételokat és italokat szolgál, fiat a piacra!

Az Apollórák előzetések folytán elfogadotnak. Anyval inkább ajánljuk azt a t. közönség figyelmébe, mert ez az egyedüli magyar vállalat, melynek pártolása által a közönség a lehető legelőcsbb áron jó zeneművek birtokába jöhet.

Jakerli sörházberlet hamvazó szerződen este megyszortó a tudó f. rendez.